

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3857/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., против тужених Града Београда и Предшколске установе „Лане“ са седиштем у Београду, које заступа Градски правобранилац са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Крушевцу Гж 873/19 од 17.12.2019. године, у седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Крушевцу Гж 873/19 од 17.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14994/16 од 22.03.2017. године, ставом првим изреке, допуштено је објективно преиначење тужбе коју су тужиоци учинили у свом поднеску од 10.02.2017. године, када су тужбени захтев увећали. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен захтев тужилаца и обавезани су тужени, као солидарни дужници, да тужиоцима, као солидарним повериоцима, на име више плаћене накнаде за боравак детета у вртићу за период од 01.06.2013. до 31.12.2014. године исплате 117.042,85 динара, са законском затезном каматом на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужилаца у делу у којем су тужиоци тражили да се обавезу тужени да им на име више плаћене накнаде за боравак детета у вртићу за мај 2013. године исплате 7.080,28 динара, са каматом. Ставом петим изреке, обавезани су тужени, као солидарни дужници да тужиоцима, као солидарним повериоцима на име трошкова поступка плате 81.902,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана када су наступили услови за извршење до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 873/19 од 17.12.2019. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке и жалба тужених у овом делу одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртном и петом изреке. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени, као солидарни дужници да тужиоцима, као солидарним повериоцима на име више плаћене накнаде за боравак детета у вртићу за мај 2013. године исплате 7.080,28 динара, са законском затезном каматом од 20.05.2013. године

до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени, као солидарни дужници да тужиоцима на име трошкова поступка плате 65.402,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана када су наступили услови за извршење до исплате. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да солидарно тужиоцима плате 12.000,00 динара на име састава жалбе. Ставом шестим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужених за досуђивање трошкова другостепеног поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди другостепеног суда тужиоци су изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Чланом 28. став 1. ЗПП прописано је ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. истог члана прописано да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У овом случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија тужилаца није дозвољена. Ревизија против правноснажног решења о трошковима поступка по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП не може се изјавити, без обзира на то што је другостепени суд у односу на одлуку о трошковима поступка преиначио првостепено решење.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**